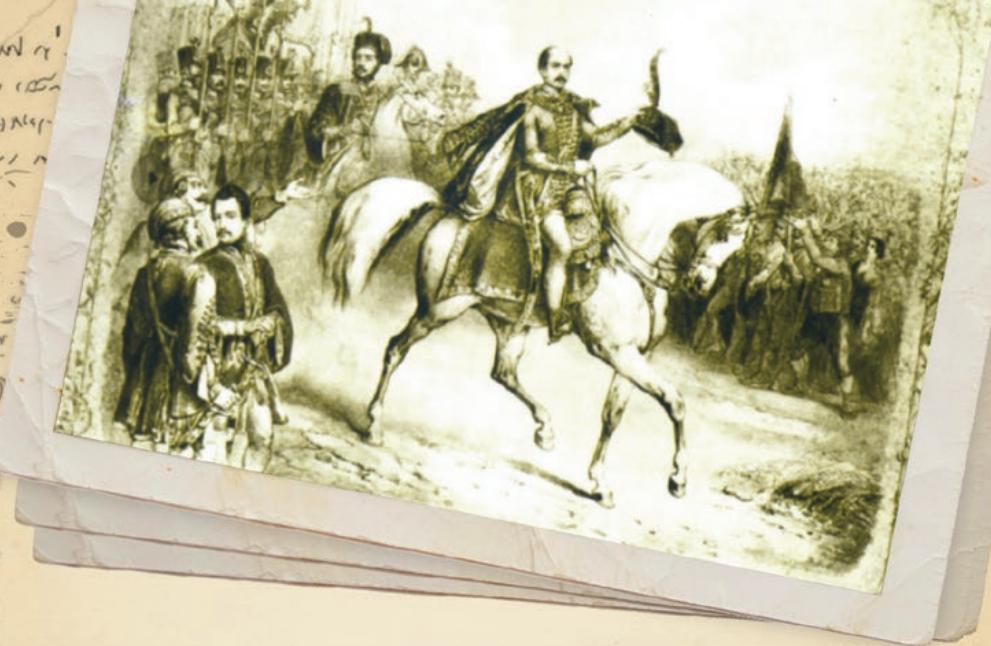

PUTOVIMA BANA JOSIPA JELAČIĆA

KROZ TUROPOLJE I BANOVINU

Na obroncima Zrinskog gorja u živopisnoj Banovini isplesijecanoj brdovitim i šumovitim krajolikom s brojnim rijeckama, potocima, termalnim izvorima i izvorima pitke vode, utrt je **put bana Josipa Jelačića** koji je vodio kroz nizinsko i ravno Turopolje prema Zagrebu i dalje. Budući da je ova povjesna pokrajina jedina bila pod upravom hrvatskog bana, nazvana je Banovinom. Točnije, od 1595. godine uz naziv Pokupska, rabio se i naziv Banska krajina, da bi, nakon poznate diplome cara Leopolda, od 1703. za cijelo područje između Kupe i Une prevladao naziv Banska krajina. Ovaj naziv rabljen je sve do ukinuća krajiških pukovnija 1873., otkada se to područje naziva Bansko okružje, sve do konačnog razvojačenja Vojne krajine 1881. Otada se u pravilu rabi naziv Banovina. Nastala su tu brojna sela, zaseoci, općine i gradovi koji obiluju povijesnom i etnografskom baštinom te ostacima sakralnih građevina. Nekad slavno vojno područje dijelilo se s civilnom Hrvatskom na mostu preko rijeke Kupe, žile kućavice stanovnika ovih nemirnih krajeva. Tu se branila domovina, širilo se domoljublje i preporodne ideje i radale su se hrvatske pjesme.

SADRŽAJ

Karta	2
Legenda	3
1. Spomen ploča	4
2. Hrvatski dom	5
3. Kupski most	6
4. Zgrada generalije	7
5. Strossmayerovo šetalište	8
6. Izletište Pigik	9
7. Selo Župić	10
8. Selo Gora	11
9. Selo Hrastovica	12
10. Jelačićev park	13
11. Oberstarija	14
12. Kuća hrvatske himne	15
13. Zgrada Cassina	16
14. Banska palača	17
15. Sofijina kupka	18
16. Vila Mirna	19
17. Blatne ili crijetne kupke	20
18. Lječilišna restauracija (Grosse Honoratiorenrestauration)	21
19. Kamena spomenica	22
20. Jelačić vrelo	23

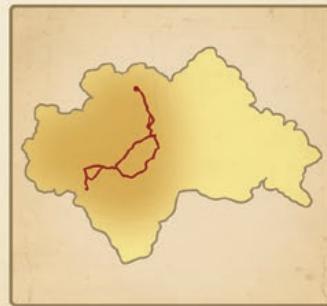

LEGENDA

- 1.** Spomen ploča
- 2.** Hrvatski dom
- 3.** Kupski most
- 4.** Zgrada generalije
- 5.** Strossmayerovo šetalište
- 6.** Izletište Pigik
- 7.** Selo Župić
- 8.** Selo Gora
- 9.** Selo Hrastovica
- 10.** Jelačićev park
- 11.** Oberstarija
- 12.** Kuća hrvatske himne
- 13.** Zgrada Cassina
- 14.** Banska palača
- 15.** Sofijina kupka
- 16.** Vila Mirna
- 17.** Blatne ili crijetne kupke
- 18.** Lječilišna restauracija (Grosse Honoratiorenrestauration)
- 19.** Kamena spomenica
- 20.** Jelačić vrelo

Položaj Sisačko-moslavačke županije
u Republici Hrvatskoj

Položaj tematskog puta u
Sisačko-moslavačkoj županiji

Lekenik

1

SPOMEN PLOČA

TZO Lekenik je na 160. obljetnicu uručivanja carskog dekreta banu Josipu Jelačiću od strane poštara Klempaja, postavila 25. 03. 2008. godine spomen - ploču ispred općinske zgrade u središtu Lekenika.

O tome koliko je J. Jelačić cijenio poštara Klempaja, govori i činjenica da je iste godine Josip Klempaj imenovan za prvog Vrhovnog upravitelja Hrvatsko-slavonskih pošta!

„Okolnosti zahtijevaju, da se kod pošta u Hrvatskoj učine njekoje nove naredbe i promjene, i budući da ste Vi tako vješti poštar, kako i pošten čovjek u našoj domovini poznati; zato Vas s ovim pozivljam, da najdulje do 11. kolovoza t.g. ovamo u Zagreb dodjete, da mi u struci poštarskoj mudrim Vašim savjetom u pomoći budete“ – napisao je u pozivu poštaru Klempaju ban Jelačić prije imenovanja za upravitelja svih pošta.

Povodom tog povjesnog događaja, Turistička zajednica općine Lekenik od 2008. god. iza Hrvatskog doma održava trodnevnu manifestaciju Dani bana Jelačića i poštara Klempaja.

Lekenik

2

HRVATSKI DOM

Prve vijesti o Lekeniku nalazimo 1217. kada Ugarsko-hrvatski kralj Andrija II. potvrđuje Zagrebačkom kaptolu neka imanja, a Lekenik se spominje kao gornja granica kaptolskog posjeda Dužica.

Do polovice XX. st. mjesto dobiva znakove urbanizacije, a 1. veljače 1837. osnovana je pošta u kojoj je prvi poštari bio Josip Klempaj. Prema nekim povijesnim izvorima, kuća Josipa Klempaja koja je ujedno bila i poštanski ured te odmorište, nalazila se na mjestu Hrvatskog doma ili pored njega. Njegov dom bio je svakome otvoren. Predahnuti i okrijepiti se u Lekeniku bila je uobičajena i uhodana navika koji su prakticirali mnogi putnici prema Zagrebu i Beču. Tako je poštari Klempaj prijateljevao s mnogim uglednicima iz javnog života Monarhije, pa i sa glinskim pukovnikom J. Jelačićem.

Jedan od najbitnijih događaja za povijesti Lekenika jest uručivanje carskog dekreta glinskom pukovniku Josipu Jelačiću o njegovu imenovanju za bana Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije 25. ožujka 1848. god. Uručio mu ga je upravo Josip Klempaj u čijem odmorištu je pukovnik Jelačić pristao na putu za Zagreb, nakon što ga je barun Dragojlo Kušlan u Glini izvjestio o novonastaloj situaciji i prijedlozima za njegovo imenovanje na tu časnu i visoku dužnost. Jelačić se u noći sa 24. na 25. ožujak uputio u Zagreb, a tijekom dopodneva 25. 03. 1848. s pratnjom stiže na prvu odmorišnu postaju i poštu u Lekeniku. Lekenički poštari zaprimio je od brzohodne konjičke pošte zapećaćeno carsko pismo u kojem se nalazio dekret o imenovanju J. Jelačića za hrvatskog bana. Bez odlijevanja, poštari Klempaj uletio je u sobu pukovniku Jelačiću koji je upravo završio s obrokom i, kleknuvši pred njega, uručio mu carsko pismo s pet glomaznih crvenih pečata.

„Gojim čvrsto uvjerenje da će Kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije u popunjenu banske časti i u Mojem izboru, koji je pao na Vas, naći jasan dokaz Mojega očinskog osjećaja, koji sam voljan ubrzo potvrditi, čim mi Sabor podstare svoje prijedloge s obzirom na narodnost i jezik...“ - stajalo je, među ostalim, u carskom pismu. Izašao je van gdje je hrpa seljana stajala motreći ga plaho, a poštari Klempaj je uzviknuo: „Živio ban Jelačić!“ Pukovnik Jelačić tek se predvečer uputio u Zagreb, a u ranu zoru 26. 03. 1848. godine, ne želeteći u javnost dok ne prisegne kralju, vraća se u Glinu, izbjegavši odlazak na veliku skupštinu na kojoj je donesen program Zahtijevanja naroda i zaključak o njegovom imenovanju za bana. Ponovno se zaustavio u Lekeniku, gdje se zadržao u razgovoru s poštarem Klempajem, te popodne nastavio za Glinu.

Petrinja

3

KUPSKI MOST

Rijeka Kupa i grad Petrinja vezani su brojnim povijesnim događajima. Tijekom 18. i 19. stoljeća, Kupom se prevozila razna roba od Siska preko Petrinje do Karlovca te je zbog razvijene plovidbe doprinijela bržem razvoju Petrinje koja je postala i jako središte trgovine, obrta i drugih djelatnosti.

Kupa je između Bresta i Petrinje prvi put premoštena drvenim mostom 1594., a potom 1861. godine. Konstruirani metalni most s dva luka, otvoren 1898. godine, srušen je u vrijeme Domovinskog rata krajem rujna 1991., a novoizgrađeni je svečano pušten u promet 4. svibnja 1998. godine.

Kupski most predstavljao je svojevrsnu graničnu razdjelnici između Civilne i Vojne Hrvatske u vrijeme Banske krajine sve do 1783., a u periodu od 1841. do 1848. često ga je prelazio Josip Jelačić, tadašnji zapovjednik I. banske pukovnije sa sjedištem u Glini. Nakon konstituiranja Hrvatskog sabora i ustoličenja za hrvatskog bana u lipnju 1848., ban Jelačić vraća se na područje Banske krajine 14. kolovoza 1848. s ciljem dobivanja potpore Banovaca i Petrinjaca u borbi protiv Mađara. Bilo je to doba završne faze Hrvatskog narodnog preporoda (Ilirski pokret, 1835. - 1848.), prožetog domoljubnim duhom i idejama hrvatskih preporoditelja. Bana Jelačića je u Žažini dočekao njegov višegodišnji prepostavljeni, general Banske brigade Ivan Kempen, i svečano ga poveo prema Petrinji. Na Kupskom mostu bana je dočekala delegacija petrinjskih odličnika koju je predvodio gradonačelnik Josip Herman Wagner. Ovaj povijesni događaj uveličala je gradska garda sa svojom glazbom, svirajući budnice i domoljubne skladbe, a u trenutku prelaska Kupskog mosta zazvonila su crkvena zvona i odjeknuli pučnjevi iz mužara uz dobrodošlicu mnogobrojnih Petrinjaca.

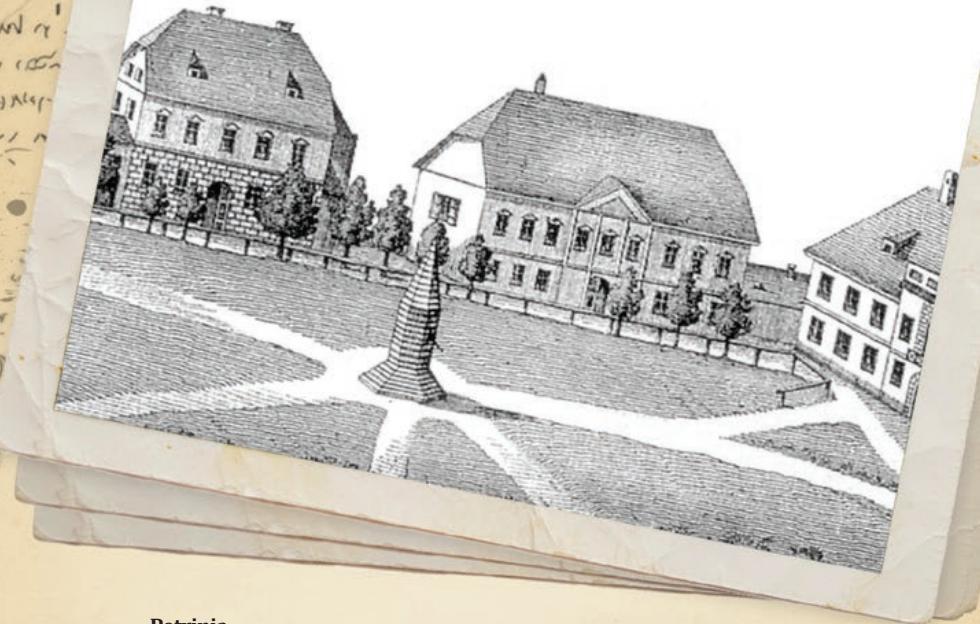

Petrinja

4 ZGRADA GENERALIJE

Petrinja se kao urbano naselje postupno formira izvan stare turske utvrde iz 1592., a njezin nagli razvoj počinje u 18. st. Zbog svog strateškog položaja, 1753. Petrinja postaje vojno i upravno središte Banske krajine, a 1777. dobiva carske povlastice kao vojni komunitet, te ostaje sjedište II. banske pukovnije i brigadnog generala cijele Banske krajine. U to doba, 80-ih godina 18. st., formira se gradski trg tipičnog krajiškog pravokutnog oblika oko kojega se grade zgrade vojne i upravne namjene, sakralne građevine i reprezentativne stambene građevine. Najznačajnija građevina je Brigadiers Quartier, odnosno stan generala Banske brigade koja se najčešće spominje kao Generalija. Smještena je na sjecištu glavnih gradskih komunikacija i, okrenuta pročeljem prema jedoj od najstarijih petrinjskih ulica Kaniži, predstavljala je tada glavni ulaz u grad iz pravca Zagreba.

Zgrada generalije (današnji Općinski sud) bila je sjedište vrhovnog vojnog zapovjedništva Banske brigade (I. banske pukovnije sa sjedištem u Glini i II. banske pukovnije sa sjedištem u Petrinji). Josip Jelačić je, kao pukovnik i zapovjednik I. banske pukovnije, u razdoblju od 1842. do 1848., često dolazio u zgradu generalije. No, njegov najznačajniji dolazak u Petrinju bio je nakon ustoličenja za hrvatskog bana. Bilo je to 14. kolovoza 1848. Nakon svečanog ulaska u Petrinju u pratnji brojnih Petrinjaca i uz crkvena zvona, pucnjavu iz mužara i domoljubnu glazbu gradske garde, banu Jelačiću je, ispred zgrade generalije, general Ivan Kempen održao prigodan govor. General je, uz podršku njegovim idejama o suprotstavljanju Mađarima, naglasio povjesni značaj dolaska bana Jelačića na područje Banske krajine. Uz generala Kempena, počast banu izrazili su i visoki vojni predstavnici, a potom su se, u domoljubnom ozračju, oprostili od bana Jelačića.

Petrinja

5

STROSSMAYEROV ŠETALIŠTE

Uređenje trga, danas Strossmayerovog šetališta, započelo je 80-ih godina 18. stoljeća, kada su napravljeni i najznačajniji urbanističko-arhitektonski zahvati u tom dijelu grada. Trg je početkom 19. st. služio kao sajmište i kao paradni trg za obilježavanje značajnih društvenih događaja u gradu. Tako je 1818. održana velika svečanost povodom posjeta cara Franje II. Sajmište je 1890. preseljeno na mjesto bivše generalske bašće (današnja tržnica), a 1891. trg službeno dobiva naziv Šetalište. Iste godine postavlja se meteorološki stup, a 1892. glazbeni paviljon. U to se vrijeme Šetalište intenzivno uređuje, a povodom smrti Josipa Jurja Strossmayera 1905., dobiva naziv Strossmayerovo šetalište. U razdoblju od 1912. do 1913. u park se postavlja fontana s brončanim figurama, rad kipara Ferde Čusa.

U razdoblju od 1842. do 1847. Josip Jelačić, tada zapovjednik I. banske pukovnije, održavao je godišnje vojne vježbe na tadašnjem trgu pod nadzorom generala Kempena iz obližnje zgrade generalije. Kao novoizabrani hrvatski ban, Josip Jelačić je 14. kolovoza 1848. ponovno došao u Petrinju s ciljem dobivanja potpore za borbu protiv Mađara. Nakon svečanog dočeka ispred zgrade generalije, ban Jelačić prošetao je parkom do magistrata gdje su ga pozdravili župnik Latinović, gradonačelnik Wagner i drugi govornici. U domoljubnom duhu, Petrinjci su odali veliku počast njegovu dolasku i dali potporu njegovim preporodnim idejama.

Strossmayerovo šetalište zaštićeno je 1969. i danas pripada kategoriji spomenika parkovne arhitekture. Istoču se lipe ilirke zasadene u vrijeme Napoleonove Ilirije od 1809. do 1813. i razno ukrasno bilje i egzote. Parkom dominira župna crkva sv. Lovre (zaštitnik grada Petrinje), izgrađena 1780. Crkva je potpuno uništena u Domovinskom ratu 1992., a nova je izgrađena po načelu faksimila u razdoblju od 1996. do 2000.

Petrinja

6

IZLETIŠTE PIGIK

Na blagoj uzvisini, oko kilometar udaljena od centra grada u pravcu Gline, nalazi se lokacija Pigik koju su Petrinjci nazvali po gospodarskoj manifestaciji Petrinjska izložba gastronomije i kulinarstva – PIGIK, a koja se održavala 60-ih godina 20. st. Stariji Petrinjci ovu lokaciju nazivaju Streljanom budući je tu bila gradska streljana tijekom 19. st., a Streljačko društvo osnovano 1816. jedno je od najstarijih sportskih društava u gradu.

Josip Jelačić, zapovjednik I. banske pukovnije često je po službenoj dužnosti dolazio u Petrinju od 1842., a njegovi privatni dolasci bili su uglavnom vezani uz brata Đuru koji je živio u Petrinji i bio na dužnosti višeg časnika u II. banskoj pukovniji. U rujnu 1845., Josip Jelačić zajedno s bratom Đurom, koji je bio i predsjednik Streljačkog društva u Petrinji, sudjeluje na zajedničkom natjecanju sisačkih i petrinjskih strijelaca, koja su se svake godine priređivala na toj prvoj uređenoj petrinjskoj streljani. Nakon završetka službenog dijela, Josip Jelačić je s ostalim članovima Društva i ljubiteljima streljaštva nastavio druženje uz pukovnijsku glazbu i ples, a ovi društveni dogadaji očito su bili preteća budućim raznim gradskim manifestacijama i izletima na isto mjesto.

U podnožju Pigika, ukopan u zemlju, nalazi se vinarski podrum koji je u prvoj polovici 20. stoljeća služio kao prirodno odlagalište leda za potrebe građanstva i tvornice Gavrilović. Petrinjci su ovu ostavu za led nazivali Ledanom. Vlasnik imanja bila je obitelj Kvaternik, a kao posljednji vlasnik navodi se Slavko Kvaternik. Streljana je 60-ih godina 20. stoljeća postala popularno petrinjsko izletište Pigik s turističko-ugostiteljskom ponudom. Novi petrinjski hotel Gavrilović, koji je otvoren za Univerzijadu 1987. godine, uništen je u Domovinskom ratu.

Župić

7

SELO ŽUPIĆ

Nedaleko od Petrinje u pravcu Gline, smješteno je selo Župić gdje je davne 1846. godine postavljen spomenik Josipu Jelačiću. Cesta od Gore do Župića bila je u vrlo lošem stanju 40-ih godina 19. stoljeća, puna opasnih zavoja, stoga je na poticaj gorskog župnika, a iz poštovanja prema žiteljima Gore i ostalih sela, pukovnik Josip Jelačić sa svojim vojnicima od 1843. do 1846. izveo zahtjevne građevinske radove na spomenutoj cesti. Također je proširoj ranije izgrađenu, ali veoma neprikladnu cestu od Župića do Petrinje. Zbog uspješne izgradnje i rekonstrukcije ove važne ceste, časnici i vojni činovnici su, u znak zahvalnosti, podigli Jelačiću spomenik u selu Župić u neposrednoj blizini te prometnice. Svečanom otkrivanju spomenika 1. lipnja 1846. godine osobno je nazočio pukovnik Jelačić, Josipov brat Đuro, koji je tada službovao u Petrinji, te ostala uža rodbina, mnogobrojni časnici iz glinske i petrinjske pukovnije, građani Petrinje, mještani Gline i okolnih sela. Autor teksta urezanog u spomenik, pjesnik Ivan Trnski, u dogovoru s Jelačićem i ostalim banovinskim ilircima i domoljubima, zahtijevao je da uklesane riječi budu ispisane hrvatskim jezikom, što je u ono vrijeme bilo vrlo smjelo s obzirom na službeni, sveprisutni i prevladavajući njemački jezik.

Spomenik podignut u čast i kao zahvala pukovniku Jelačiću, u narodu je ubrzo prozvan Banovim kamenom. Sam spomenik oštećivan je i rušen u nekoliko navrata. Prvi je put oštećen 1891. godine, zatim poslije 1. svjetskog rata, da bi nakon 2. svjetskog rata, 1947. godine, bio potpuno srušen. Obnovu spomenika pokrenula je Matica hrvatska u Petrinji, a svečanost otvorenja organizirana je 2009. povodom 150. obljetnice smrti bana Josipa Jelačića.

Gora

8

SELO GORA

Selo Gora, povjesno je mjesto 8 km jugozapadno od Petrinje, smješteno uz glavnu prometnicu Petrinja – Glinu. Već u 12. st. nalaze se u Gori redovnici templari kojima je kralj Bela III. (1172. - 1196.) darovao posjede. Nakon ukinuća templarskog reda (1312.), njihove posjede, samostan i crkvu preuzimaju redovnici ivanovci. Prvi se put selo Gora spominje 1201., a potom u popisu župa Zagrebačke biskupije iz 1334. u Gori su se nalazile četiri crkve. Provalom Turaka u ove krajeve, Gorska župa je 1591. potpuno uništena, crkve su porušene, a narod protjeran. Nakon izgona Turaka, posjede u Gori preuzeли su 1650. prepošti Zagrebačkog kaptola. Kako je crkva u Gori postala hodočasnička crkva, ispred crkve je 1781. izgrađen atrij i predvorje za potrebe hodočasnika, a potom je dograđena sakristija i kapela sv. Ane. U vrijeme Domovinskog rata srušena je vrijedna gorska župna crkva.

Kao zapovjednik I. banske pukovnije, Josip Jelačić redovito je obilazio i nadzirao rad zapovjedništava svih 12 satnija (kapetanija) Glinske pukovnije, ali ponajviše u Gorskoj satniji, koja je imala sjedište u Gori, a popunjavaла se ljudstvom iz okolnih sela. Razlog tome bilo je njegovo prijateljstvu s upravnim časnikom i vatrenim ilircem Ivanom Trnskim, koji je u njegovu čast ispevao više pjesama i preporodnih budnica, primjerice Ljubimo te naša diko, te koračnicu Oj Banovci, oj junaci. Jelačić je u Gori provodio brojne dane u razgovorima s promicateljima hrvatske preporodne misli, pa tako i s gorskim župnikom Josipom Španićem kojemu je finansijski pomogao izgraditi novi zidani župni dvor (1843. - 1848.). Jelačić je često dolazio u Goru u crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije, na znamenita crkvena proštenja uz blagdan Velike Gospe (15. kolovoza), a bio je i štovatelj sv. Ane (26. srpnja), kada je svoje molitve ponajviše upućivao za pokojnu majku Anu.

Hrastovica

9

SELO HRASTOVICA

Hrastovica je smještena 5 km južno od Petrinje, a prvi put se spominje 1206. u darovnici hrvatskog kralja Andrije II. Selo je smješteno podno Hrastovičke gore na kojoj su sagrađene brojne utvrde i svetišta u koja je narod iz doline stoljećima dolazio prinositi žrtve božanstvima u doba mira, a u ratu radi utočišta i obrane zemlje. Hrastovički posjedi u 13. st pripadali su zagrebačkim biskupima, a potom Babonićima. Prema popisu župa zagrebačke biskupije iz 1334., Hrastovica se spominje kao župno mjesto sa župnom crkvom sv. Kvirina. Pokraj naselja bio je sagrađen franjevački samostan, a pretpostavlja se da su Gornju i Donju utvrdu izgradili zagrebački biskupi radi obrane svojih posjeda. Krajem 16. st. bila je pod Turском vlašću. U Hrastovici su se ispreplitali burni povijesni događaji, a 12. veljače 1905. u Hrastovici je održana 1. skupština Hrvatske pučke seljačke stranke koju je organizirao voda Stjepan Radić. Na područje Hrastovice i Hrastovičke gore, gdje su se održavale vojne vježbe banskih pukovnija, često je dolazio Josip Jelačić, zapovjednik I. banske pukovnije. Tijekom boravka u tom kraju, običavao se zaustaviti kod jednog vrela u Hrastovici i tamo pitи izvorsku vodu. Njemu u čast to je vrelo kasnije prozvano Banovim vrelom. Hrastovička gora je sjeverozapadni izdanak Zrinske gore, u koju je oštro usjećena dolinom rječice Petrinjčice, a na njoj se nalazi mnoštvo okamina mekušaca i školjki koje žive samo u slanoj vodi, što potvrđuje da je gora nekada zadržavala more. Zahvaljujući prirodnim i kulturnopovijesnim znamenitostima, Hrastovica i Hrastovička gora postale su popularno izletište za ljubitelje prirode. Uspostavljene su planinarske staze koje vode iz središta Hrastovice, gdje se nalazi crkva sv. Bartola, kroz kestenovu šumu s brojnim izvorima pitke vode do najvišeg vrha Cepeliša (416 m) s novouređenim planinarskim domom.

Gлина

10

JELAČIĆEV PARK

Jelačićev park, za koji se iz pisanih dokumenata pouzdano zna da je pod Jelačićevom ingerencijom zasađena istočna aleja platana, biser je grada Gline i važan gotovo u izvornom obliku očuvan spomenik hrvatske vojno-krajiške parkovne baštine.

Gradski park uređen je u prvoj polovici 19. stoljeća, kada se proširuje vojni kompleks izgradnjom novih zidanih zgrada za vojne potrebe, a u sredini se formira gradski park. Uz park se lociraju najvažnije javne građevine: rimokatolička crkva, župni stan, škola, a tijekom 19. stoljeća definira se i hortikultурno uređenje parka. Park se nalazi u sklopu zaštićene urbane cjeline grada Gline i izdvaja se kao vrlo vrijedna parkovna površina, kako po lokaciji, tako i po hortikulturalnim elementima oblikovanja.

Današnji glinski park također ima svoju povijest. Kada je Gлина 1869. godine ponovno naseljena, na mjestu današnjeg parka bio je nizinski prostor gdje se sadržavala voda. Izgradnjom utvrde i kopanjem podzemnih prolaza, taj je prostor postepeno nasipan i povišen. Godine 1769., u jugoistočnom dijelu sadašnjeg parka, bila je izgrađena kapela u čast sv. Ivana Nepomuka. Kapela je natom mjestu stajala otprilike 130. g. Nakon zaravnjavanja zemljišta, taj se prostor nazivao Glinskim trgom. Godine 1845., kada je velik dio utvrda već porušen, većina jaraka zatrpana, put je pomaknut malo prema jugozapadu i zasađen je središnji dio sadašnjeg parka. Platane daje zasaditi Josip Jelačić, tadašnji pukovnik u Glini, a kasnije hrvatski ban. Park bana Josipa Jelačića, smješten u središtu Gline, sa svih je strana okružen prometnicama i zauzima površinu od 13 585 m². Plohe su omeđene dvostrukim drvoređima, odnosno alejama, platana i divljeg kestena, neprimjereno upotpunjениm pojedinačnim stablima lipe i javora. U parku se nalazi čak 167 stabala. Park je obrubljen grabovom živicom, dok na travnatim površinama nailazimo na manje skupine cvatućih grmova. Staze su površinski obrađene sipinom ili asfaltom, a na njihovom se sjecištu nalazi paviljon. Monumentalne krošnje, prvenstveno platana, dominiraju prostorom, no u kasnijoj se potpunoj zaraslosti snažnih stabala nažalost izgubilo prvobitno jasno čitljivo obilježje klasicističke kompozicije parka.

Glina

11

OBERSTARIIJA

Glavna zgrada bivše glinske pukovnije izgrađena je sredinom 19. stoljeća (oko 1845. godine). Nakon prestanka vojne funkcije, dobiva administrativnu namjenu. Zgrada je slobodnostojeća jednokatnica, a organizacija unutrašnjeg prostora i konstruktivni sustav karakterističan je za izgradnju vojnih upravnih građevina 19. stoljeća. Raščlamba i oblikovanje pročelja nose obilježja neoklasizma. Pročelje u prizemlju raščlanjeno je slijepim arkadama s prozorima i središnjim portalom. Na katu je zona rizalita istaknuta postavom četiri pilastra, a nad svime se nadvija visoki četverostrešni krov. U dvorištu se nalazi gospodarski objekt iz vremena gradnje glavnog objekta zidan opekom, te novija drvarnica.

Zgrada ima visoku arhitektonsku vrijednost, a zbog položaja na glavnom gradskom trgu bitna je i u formiranju urbane matrice povijesnog centra. Bila je Jelačićev stožer s njegovim uredima na katu i salonima za goste u prizemlju. Ovu zgradu su građani zvali Oberstarija, prema njemačkoj riječi za pukovnika - der Oberst.

I. banska pukovnija podizana je i novačena u zapadnom dijelu Banske krajine na području nekadašnje Glinske kapetanije, II. banska pukovnija u istočnom dijelu na području nekadašnje Petrinjske i Dubičke kapetanije. Nakon ustroja, svaka je banska pukovnija imala četiri bojne s po četiri satnije od 240 vojnika i još dvije satnije od po 120 elitnih vojnika - grenadira.

Glina

12

KUĆA HRVATSKE HIMNE

Gradska kuća, katnica L – tlocrta, građena je sredinom 19. stoljeća. Prizemlje je građeno od opeke, dok je kat sagrađen od drvenih planjki koje su prežbukane, tako da je cijelovito pročelje oblikovano kao reprezentativna gradska kuća s historicističkim stilskim obilježjima. Izvorno je bila stambeno-trgovačke namjene. Osim urbanističko - arhitektonске vrijednosti, kuća ima i povijesni značaj zbog činjenice da je u njoj skladana hrvatska himna.

Kuća Petra Peleša, bogatog trgovca iz Gline i zastupnika u Hrvatskom saboru, dobila je povijesni značaj kada je u njoj mladi 25-ogodišnji kadet Josip Runjanin 1846. uglažbio hrvatsku himnu Lijepa naša domovino na stihove Antuna Mihanovića.

U ovoj kući, tada najvećoj i najljepšoj u Branimirovoj ulici u Glini, okupljali su se časnici I. banske pukovnije, ali i ostali ugledni građani Gline, koji su uz čašicu ukusna likera ili vina prepričavali uspomene s fronta, muzicirali i pjevali ilirske pjesme. Na glazbene večeri dolazili su Josip Runjanin, koji je bio dobar pijanist i gitarist, zatim pjesnik Ivan Trnski, učitelj Jakov Novaković te kapelnici Dragutin Slanka, također dobar gitarist i pijanist, i Josip Wendl, flautist i veliki ljubitelj Beethovena i Mozarta, ali i mnogi drugi.

Kuća je stara gotovo 200 godina i proglašena je spomenikom kulture. Oštećena je 1995. godine prilikom pada avionskog projektila u neposrednoj blizini glavnog pročelja. Od detonacije je oštećeno pročelje, stolarija, unutarnji zidovi, stropovi i podovi prostorija okrenutih prema ulici. Obnova još uvijek traje.

Gline

13

ZGRADA CASSINA

Kompleks hotela Cassina sastoji se od dvije zgrade funkcionalno spojene u jedinstveni hotelski kompleks. Starija, jednokatna uglovnica br. 19 iz sredine je 19. stoljeća, u početku u funkciji svratišta i gostonice. Novija zgrada na broju 17 je reprezentativna jednokatnica građena početkom 20. stoljeća u historijskom stilu s prijelaza stoljeća (neobarok). Godine 1913. stariji objekt adaptiran je u smještajni dio hotela (sobe u prizemlju i na katu), a novi objekt je koncipiran kao javni prostor s kavanom u prizemlju i reprezentativnom dvoranom za zabave i plesove na katu. U prizemlju je kavana i restoran, a kontinuitet izvorne funkcije sačuvan je do danas. Na oba su objekta izvedene neadekvatne adaptacije 60-ih godina. Prizemlje je rekonstruirano 80-ih godina 20. stoljeća. Zgrada je prema stilskim karakteristikama najvredniji nehistorijski objekt. Početkom i sredinom 20. stoljeća, zgrada ima najznačajniju društveno-kulturnu funkciju te su se uz nju vezali svi događaji javnog društvenog života. Objekti u ulici S. i A. Radića br. 17 i 19, nalaze se unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline grada Gline.

Uglovnica je bila omiljeno okupljalište krajiških časnika i banske pukovnije. Tu su se začinjale mnoge domoljubne i kulturne inicijative, dogовори i akcije istaknutih glinskih pregalaca, osobito onih iz kruga glinskog pukovnika, kasnije hrvatskog bana, plemenitog Josipa Jelačića Bužimskog.

Topusko

14

BANSKA PALAČA

Nova katna zgrada u Bistrim kupkama izgrađena je između stana upravitelja i kupališnih sadržaja. Projekt je vjerojatno radio poznati zagrebački arhitekt Bartol Feldbinger. Jedan dio zgrade uređen je za potrebe zapovjednika pukovnije. Ovdje je odsjedao zapovjednik Jelačić kada je službeno boravio u Topuskom, ali i kada je kao ban došao na liječenje s banicom Sofijom 1853. godine. Tu je 1857. godine boravila banica sama, a ban joj je četiri puta dolazio u posjete. Udovica Sofija još jednom dolazi na liječenje 1862. godine i odsjeda ovđe.

Kao uspomena na bana i njegove zasluge za Topusko, soba koju je koristio ostaje nedirnuta sve do kraja postojanja zgrade. Tu je čuvan sav sobni namještaj: krevet, pisaći stol s tintarnicom, zdni sat i ostalo. Samo je srebrni pribor za jelo, kojim se ban služio, predan početkom XX. stoljeća u Muzej za umjetnost i obrt u Zagrebu. Prostor su zvali Banskim stanom (Plan 1904. godine) ili Banskom palačom. (J. Kempf 1927.)

Do temelja je srušena u II. svjetskom ratu.

Topusko

15

SOFIJINA KUPKA

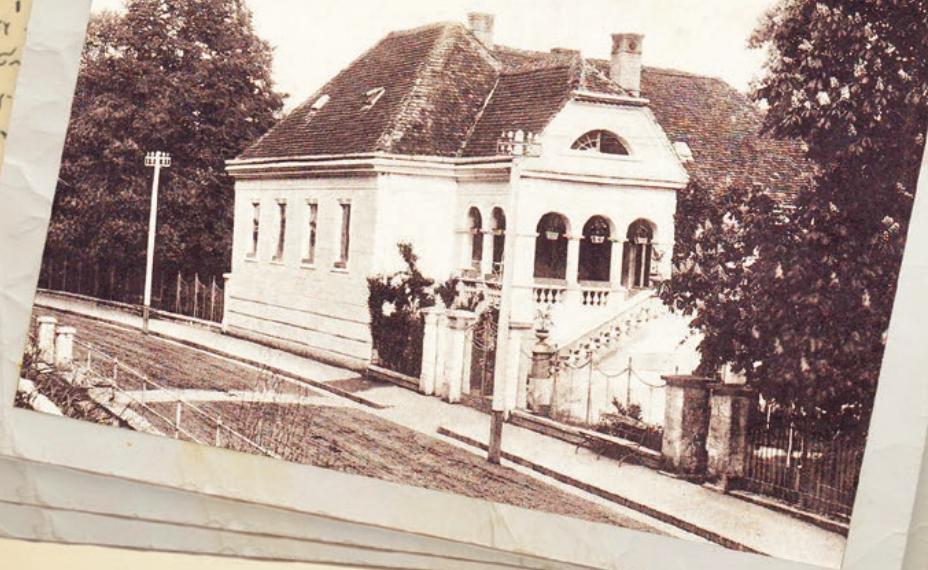
U novoj zgradi Spiegelbada uređena je jedna prostorija s kadom za potrebe bana i banice Sofije. Ova „Extra Bad“ kupka nalazila se na kraju hodnika uz kuhinju sale za ručanje s posebnim ulazom, nasuprot ulaza u Bansku palaču, tako da se do nje iz sobe moglo doći najkraćim putem.

Kada, u koju se ulazio betonskim stepenicama, također je izvedena od betona, upuštena je u pod, a sve je bilo opločeno bijelim reljefnim keramičkim pločicama. Imala je lijepo oblikovanu armaturu od mesinga.

Kada s armaturom ostala je sačuvana godinama nakon ratnih razaranja iz II. svjetskog rata, te je sjajila svojom bjelom na prostoru obraštenom korovom. Godine 1980. napunjena je sitnim pijeskom da se zaštići od oštećenja, armatura je skinuta i pohranjena u arhivi lječilišta, ali je nestala u Domovinskom ratu.

Ban Jelačić i banica Sofija bili su u Topuskom u lipnju i srpnju 1853. godine. Za završetak baničinog liječenja, njeno ozdravljenje i odlazak iz Topuskog, časnici I. banjske pukovnije i Slunjske pukovnije priredili su svečani oproštaj u njezinu čast. Proslava je održana 16. srpnja 1853. godine na bogato okičenom prostoru između Nikolinog brda i zgrada Bistrih kupki.

Danas se ta proslava spominje kao Sofijin bal.

Topusko

16

VILA MIRNA

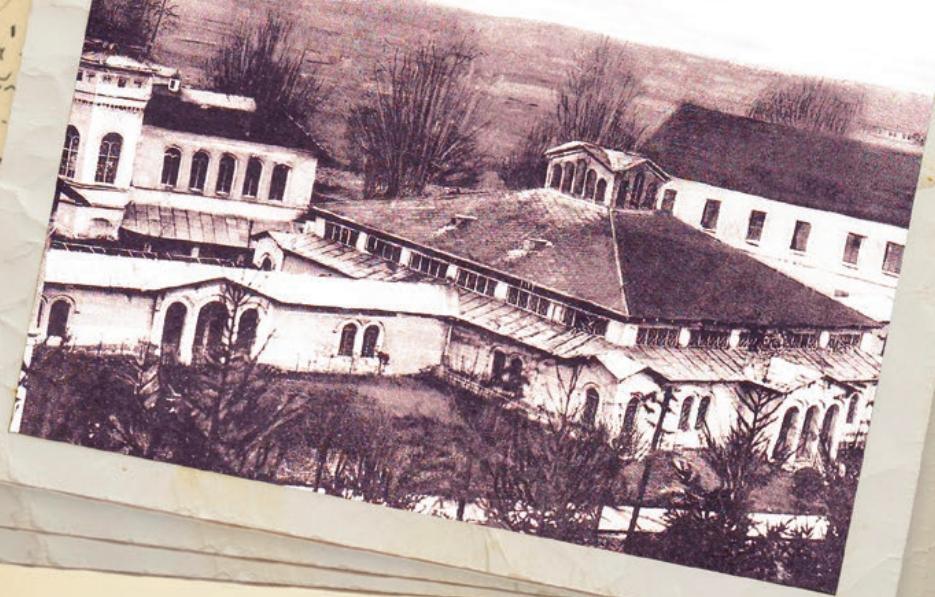
Izvornu građevinu sagradio je grof Janko Drašković oko 1830. godine kao kuću za odmor, nastavljajući tako tradiciju boravka porodice Drašković u Topuskom. U dvorištu je sagradio veliku zidanu štalu.

Stambena zgrada bila je prizemnica sa suterenom. S ulice se ulazio u hodnik prizemnog stambenog dijela, a u suteren iz dvorišta preko otvorenog trijema s lukovima. Tu je bila velika kuhinja, dva zahoda, kupaonica i spremište. Na detaljnem urbanističkom planu iz 1841. godine, koji je svojim potpisom ovjerio sam J. Jelačić, utvrđena je nova namjena Draškovićeve kuće i štale.

Godine 1842. Josip Jelačić kupuje stambenu kuću Drašković sa štalom, imanje prelazi u vlasništvo komande Vojne krajine i postaje poslovni stan. Kuću najprije uređuje za svoje potrebe, a zatim za stan glavnog liječnika „Kupališnog mjesta Topusko“. Štale uređuje od 1847. do 1848. za besplatni smještaj viših vojnih časnika sredstvima Dvorskog ratnog vijeća iz Beča. U toj funkciji koristi se punih stotinu i petnaest godina. Nekoliko puta bila je sanirana, ali izvorni oblik nije mijenjan sve do 1910. godine.

Rekonstrukcijom iz 1910. godine povećana je površina kuće dogradnjom na prednjem dijelu, a u potpunosti su redizajnirana pročelja. Samo dvorišni dio suterena zadržava izvorni oblik. Po ovom rekonstruiranom obliku, zgrada postaje jedan od najljepših topuskih objekata, zaštićen kao spomenik kulture. Autor rekonstrukcije je zagrebački arhitekt Dionis Sunko. Preuređene štale i dalje su se koristile kao smještajni objekt, sada za građanske osobe. Srušene su u II. svjetskom ratu.

Tijekom vremena proširuju se smještajni kapacitet izvedbom soba u potkrovju, a restoran i dalje zadržava svoju nepromijenjenu kvalitetu po kojoj je bio poznat sve do razaranja u Domovinskom ratu.

Topusko

17 BLATNE ILI CRIJETNE KUPKE

Ime su dobile po termalnom blatu, odnosno crijetnom tresetu koji se koristio za liječenje. Tu se liječio siromašni narod na otvorenom vrelu i u improviziranim kabinama za kupanje. Nakon 1818. godine natkriven je izvor, izgrađen manji zatvoren bazen i gostionica s nekoliko soba za smještaj „prostog puka“.

Razvoj Blatnih kupki počinje tek dolaskom pukovnika Jelačića. Najprije ruši stare i gradi nove Pučke kupke, natkriva izvor i gradi rashladni spremnik s tornjem za podizanje termalne vode, uređuje postojeće pomoćne objekte.

Zatim su izrađeni projekti za građevine više kategorije: Blatne kupke za uglednike – Honoratioren Schammbad, dvije smještajne zgrade za vojнике i građanstvo - Offiziers Trakt i Ziviltrakt, lječilišnu restauraciju – Honoratiorenrestauracion i luksuznu zgradu salona za terapije i uljepšavanje – Cursaales. Od tih projekata jedino salon za terapije nije realiziran.

Za vrijeme Jelačića izgrađena je moderna zgrada Blatnih kupki s velikim bazenom i osamnaest pojedinačnih kabina s kadama. Posebna pažnja posvećena je dekorativnim elementima i opremi svih objekata. Ove kupke i rashladni toranj su jedini preostali objekti nakon razaranja u Domovinskom ratu.

Topusko

18 LJEČILIŠNA RESTAURACIJA (GROSSE HONORATIORENRESTAURATION)

Restauracija je bila zadnja u nizu projekata u programu bana Jelačića, smatrana je njegovom zadužbinom i izvedena točno po njegovoj zamisli. Nalazila se nasuprot glavnog ulaza u Blatne kupke, duljom stranom položena paralelno s ulicom, s dvostrešnim kosim krovom pokrivenim crijevom, završen bogato profiliranim vijencem koji je u sredini zgrade imao manji uzdignuti ukrasni trokut. Do ulice je bila natkrita terasa s kolonadom metalnih profiliranih stupova i ogradom od kovanog željeza. U dvorištu su bili pomoćni sadržaji i ledana ukopana u padini Nikolinog brda. Uz glavnu salu bili su manji saloni za razgovor i plesna soba, a na stražnjoj strani kuhinja s pomoćnim prostorima s ulazom iz dvorišta.

Oblik i funkcija zgrade ostaju nepromijenjeni sve do 1910. godine kada je pročelje zgrade djelomično rekonstruirano da se dobije još reprezentativniji izgled. Otvoren je novi ulaz u sredini pročelja s tri otvora završena polukružnim lukovima, a iznad krovnog vijenca postavljena je atika od profiliranih glinenih stupića koja je pokrivala pogled na krovište. Nad glavnim ulazom iznad balustrade izведен je ukrasni krovni trokut. I dalje ostaje u funkciji kao Lječilišna restauracija.

U toj zgradi održan je 8. i 9. svibnja 1944. godine Prvi hrvatski sabor (III. zasjedanje ZAVNOH-a). U svečano uređenoj dvorani na cijelom bočnom zidu umjetnici - slikari Edo Murtić i Zlatko Prica izradili su fresku s motivom izgleda budućeg grada Zagreba. U spomen na taj značajan događaj, zgrada je 1984. godine kompletno sanirana i preuređena u SPOMEN DOM ZAVNOH-a.

Glavna sala je uređena za održavanje kongresa, a pomoćni prostori za muzejsku postavu i upravu. Zidnu fresku su posebno pažljivo restaurirali sami autori. Zgrada je bespšteđeno razorena u Domovinskom ratu, niti kamen od temelja nije ostao.

Topusko

19

KAMENA SPOMENICA

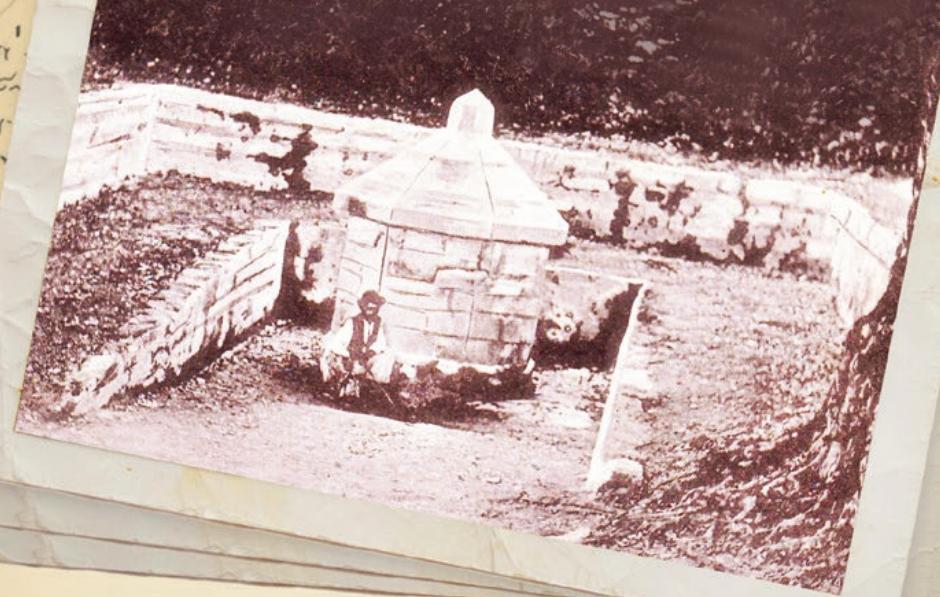
To je još jedan spomenik u Topuskom koji čuva ime Josipa Jelačića. Na živoj stjeni sačuvano je ime Josipa Jelačića uklesano u kamen rukom nepoznatog krajišnika.

Na padini Babićevog brijega, uz prilaznu cestu za katoličko groblje, nalazi se jedinstvena Kamena spomenica - nijemi svjedok topuske povijesti – s imenima, inicijalima, datumima i imim „risarijama“ uklesanim u živu stijenu. Ovi lijepo oblikovani i fino izvedeni „grafiti u kamenu“ zaslužuju biti pogledani, proučeni i sačuvani.

Svaki zapis jedna je životna priča, jedna poruka, zajedno su dragocjeni dokument jednog vremena. Njezinu priču čitamo rekonstrukcijom poznatih povijesnih podataka i uklesanih datuma.

Iz ove epigrafiye saznajemo da je nastala prije 1806. godine dolaskom krajišnika, preživjela francusku Iliriju i povratak u Vojnu krajinu. Kralj Franjo I. i kraljica Karoline 1818. godine svojim potpisima i potpisima ugledne pravnice otvaraju spomen - knjigu Topuskog, a ovdje nastaje spomenica običnih vojnika koji čuvaju mir u ovom mjestu i zapisuju na kamenoj stijeni iza stažarnice svoje ime, misli ili poruke.

Na ovoj anonimnoj spomenici u okviru oblika lovorođevog vijenca, uklesano je ime tadašnjeg zapovjednika I. banske pukovnije Nestora, što dokazuje da su ga već onda smatrali „pravim ocem Topuskog“. I tako čitamo priču do priče i dolazimo do Jelačića, koji je također zaslužio svoje mjesto na ovoj stijeni. Poznati, karakteristični inicijali voljenog zapovjednika i bana Josipa Jelačića - J.J. - uklesani su u kameni srce. Kasnije su neki vandali pokušali silom iz isklesanog srca izbrisati njegovo ime, ali kamen je bio jači.

Velika Vranovina

20

JELAČIĆ VRELO

Smješteno je u selu Velika Vranovina, nadomak Topuskog. Tradicija kaže da je ovo vrelo rado poхађао glinski pukovnik Josip Jelačić. Po njegovoj zapovijedi uređuje se vrelo i okoliš, a u zahvalu za uređenje, narod je to vrelo prozvao Jelačić vrelom.

Vrelo je na osmerokutnoj osnovi do visine metra obzidano kamenim pločama, a vertikalni uglovi bili su obrađeni kamenim polustupićima. Pokriveno je kamenom pločom. Oko njega je prostor s tri strane uređen kamenim podzidom, iznad toga je prostor ponovno ogradien kamenim podzidom gdje su postavljene kamene klupe i stolići za odmor. Do vrela se dolazi iz Topuskog cestom za Vranovinu pješice, na konju ili kolima.

Od uređenja je godinama bio, sa svojom izvrsnom pitkom hladnom vodom, omiljeno izletište stanovnicima i gostima. Danas je prostor Jelačićevog vrela ponovno uređen za posjetitelje, uključen u topličku šetnicu i često posjećena turistička destinacija.

SMJEŠTAJ, RESTORANI, UGOSTITELJSKI OBJEKTI I OSTALA TURISTIČKA PONUDA UNUTAR TEMATSKOG PUTA

SMJEŠTAJ

Toplica-Top Terme d.o.o.

Trg bana J. Jelačića 16, 44415 Topusko
Služba recepcije: +385 44 886 001
+385 44 886 078

„JO-LAME“

Trg bana Josipa Jelačića 4, 44 415 Topusko
tel: +385 44 885 740

Prenoćište „Sovina“

Zagrebačka 113, 44272 Lekenik
tel: +385 44 772 056

Marko Jajčinović

Stari Brod, Ižišće 94
mob: +385 98 587 485

OPG Vesnica Bušić

Letovanić 188
tel: +385 44 751 243

Ivana Vukoj

Šišinec 14, Šišinec
mob.: +385 91 525 9076

Štefica Obad

Ljudevita Gaja 43, 44250 Petrinja
tel: +385 44 812 264
mob: +385 98 214 514
e-mail: smjestaj.obad@gmail.com

Damir Vadlja

Pavla Štoosa 9, 44250 Petrinja
mob: +385 98 711 560
e-mail: damir.vadlja@dam-dam.com
www.privatni-smjestaj.com

Tihomir Kovačević

M. Reljkovca 48 a, 44250 Petrinja
mob: +385 98 638 373, +385 98 935 1021
e-mail: tihomir.kovacevic44@gmail.com

Gostionica „MIS“

Trg dr. Franje Tuđmana 10, 44250 Petrinja
tel: restoran: +385 44 526 820
recepција: +385 44 526 811
mob: +385 98 262 209
e-mail: gosmis@optimet.hr
www.mis-gostionica.hr

Kata Maslak

A. Hebranga 5, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 581

Vladimir Panežić

Mate Božičevića 44, 44250 Petrinja
mob: +385 91 788 9162, +385 91 727 0899
e-mail: smjestaj.panezic@gmail.com

„Stari krovovi“

Duga ulica 16, 44250 Petrinja
tel/fax: +385 44 815 025
mob: +385 98 983 9835, +385 98 947 0165
e-mail: info@stari-krovovi.hr
www.stari-krovovi.hr

OPG ALEN Tišinić

Taborište 87a, 44250 Petrinja
tel: +385 44 861 166, +385 44 861 305
mob: +385 91 528 5258
e-mail: kontakt@korablj-a-tisinic.hr
www.korablj-a-tisinic.hr

OPG Davor Jurakić

Hrvatski Čuntić 24, 44250 Petrinja
tel: +385 44 823 637
e-mail: jurakicdavor9@gmail.com

Hrvoje Petković

Vukovarska cesta 21, 44250 Petrinja
tel: +385 44 664 890
mob: +385 98 696 111, +385 98 648 205
e-mail: prenociste.petkovic@gmail.com

Scribo-projekt „Mlinski kamen“,

Brest Pokupski, Desni odvojak 34 a, 44250 Petrinja
mob: +385 99 411 0595
e-mail: marijeta.grguric@gmail.com

Jana Jelković

Hrvatsko selo 48A, 44415 Topusko
tel: +385 44 886 025, +385 44 885 070

Zvonimir Muža

Nova cesta 17, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 444
mob: +385 91 555 3770

Nevenka Rajković

Vinogradri 2 k.bр.13, 44 250 Petrinja
mob: +385 91 898 8175
e-mail: nevenka.rajkovic@gmail.com

„Meandar“

Matije Reljkovića 18, 44 250 Petrinja
mob: +385 91 601 8799
e-mail: concordepetrinja@gmail.com

Danijel Jagić
Matije Gupca 26, 44 250 Petrinja
mob: +385 99 697 6373
e-mail: danijel.jagic@gmail.com

OPG Kudlek Ivančica
Nebojan 30d, 44 250 Petrinja
mob: +385 98 171 7238, +385 95 826 8281
e-mail: capricciacentar@gmail.com

Dragica Šaša
Trg J. b. Jelačića 10, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 721

Dragica Markušić
Opatovina 67, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 545

Vida Kranjc-Vorkapić
Vladimira Nazora 51, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 191

Milan Busić
Vranovinska cesta 16, 44415 Topusko
mob: +385 98 9720 535

Deborah Renee Draženović
V. Nazora 53, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 006

Dragan Čučković
Livadski put 2, 44415 Topusko
mob: +385 99 691 2869

Sobe u domaćinstvu
Krunoslav Mareković
S.i A. Radića 29, 44400 Glina
tel: +385 44 880 420
fax: +385 44 880 372
e-mail: marexel3@gmail.com

RESTORANI

Stari trami
Dužica 102, 44272 Lekenik
tel: +385 44 752 180
mob: +385 91 659 9518

Turopoljska klet
Vinogradarska 1, 44272 Lekenik
tel: +385 44 741 280
mob: +385 91 592 1116

Gostionica „MIS“
Trg dr. Franje Tuđmana 10, 44250 Petrinja
tel: +385 44 526 811
mob: +385 98 262 209

Mlinski kamen
Brest Pokupski, Desni odvojak 34 a
44250 Petrinja
tel: +385 44 822 726
mob: +385 99 343 7643

Restoran Toplica
Trg bana Josipa Jelačića 16, 44 415 Topusko
tel: +385 44 886 031

Elizabeta Muža
Mužino Brdo 29a, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 377

Nikola Zgurić
Petrica Svačića 2, 44415 Topusko
mob: +385 98 764 132

Melija Krveš Dorčić
Ponikvari 113, 44415 Topusko
mob: +385 91 728 6878

Gordana Kurjak
Vladimira Nazora 49, 44415 Topusko
mob: +385 91 450 0000

Filip Dimač
Vranovinska cesta 66, 44 415 Topusko
mob: +385 91 782 9391
e-mail: info@dimac.hr

Ljubica Guberina
Perna 88, 44 415 Topusko
mob: +385 98 278 772

Mila Škaljac
Nova cesta 27, 44 415 Topusko
tel: +385 44 885 158
mob: +385 91 882 8514

Ankica Trdina
Hrvatsko selo 23a, 44 415 Topusko
tel: +385 44 888 107
mob: +385 98 951 7828

Mila Velimirović
Nova cesta 3 44 415 Topusko
mob: +385 91 594 4623

„Meandar“
Matije Reljkovića 18, 44 250 Petrinja,
mob: +385 91 601 8799,
e-mail: concordepetrinja@gmail.com

Restoran „Štuka“
A. Mihanovića 18, 44250 Petrinja
tel: +385 44 814 711
mob: +385 92 303 6075

Restoran „Brioni“
Gornji Viduševac bb, 44400 Glina
tel: +385 44 730 214

Restoran Ban Josip Jelačić
Trg bana J. Jelačića 16, 44415 Topusko
tel: +385 44 886 031

Restoran „Sokol“
Trg bana J. Jelačića 4, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 740

UGOSTITELJSKI OBJEKTI

Caffe bar „Lekenik“

Zagrebačka 22, 44272 Lekenik
tel: +385 44 772 780

Caffe bar „Kolovrat“

Zagrebačka 36, 44272 Lekenik
tel: +385 44 772 121

Caffe bar „Arka“

Dužica 4, Dužica, 44272 Lekenik
mob: +385 91 508 6747

Caffe bar „Egos“

Zagrebačka 11, Žažina, 44272 Lekenik

Caffe bar „Centar“

Zagrebačka 42, 44272 Lekenik
mob: +385 98 458 245

Pizzeria „Lucija“

Trg dr. Franje Tuđmana 14, 44250 Petrinja
tel: +385 44 816 198

Pizzeria „Klobuk“

Trg Stjepana Radića 16a, 44250 Petrinja
tel: +385 44 815 155

Ugostiteljski obrt „4 M“

Artura Turkulina 40, 44250 Petrinja
tel: +385 44 814 928
mob: +385 98 909 1839

Slastičarnica „Opatija“

Nazorova 17, 44250 Petrinja
mob: +385 98 728 434

Caffe bar „Shpitza“

Trg hrvatskih branitelja bb, 44250 Petrinja

Caffe bar „Croatica“

Trg hrvatskih branitelja 2, 44250 Petrinja

Automat club „Admiral“

Trg dr. Franje Tuđmana 9, 44250 Petrinja
tel: +385 44 742 424

The City Pub

Nazorova 14, 44250 Petrinja

Bistro Bjekić MG

Ulica 6. kolovoza bb, 44250 Petrinja
tel: +385 44 633 206,
mob: +385 98 902 6364
mob: +385 91 250 5998

Zdravljak „Edi“

Duga ulica 2, 44250 Petrinja
tel: +385 44 812 886

Caffe bar „Glina“

Kralja Tomislava 14, 44400 Glina

Caffe bar „As“

Žrtava domovinskog rata 19, 44400 Glina

Caffe bar „As-Kim“

S. i A. Radića 23, 44400 Glina

Caffe bar „Spitza“

S. i A. Radića 27, 44400 Glina

Caffe bar „H2O“

Trg dr. Franje Tuđmana 15, 44400 Glina
tel: +385 44 882 220

Caffe bar „Chivas“

Frankopanska 8, 44400 Glina

Caffe bar „Speed“

Hrvatska ulica 22, 44400 Glina

Bistro „Ara“

Trg dr. Franje Tuđmana 15, 44400 Glina
tel: +385 44 882 220

Caffe bar K.O.

S. i A. Radića 19, 44400 Glina

Ugostiteljski obrt „Europa“

S. i A. Radića 27, 44400 Glina

Ugostiteljski obrt „Plavi 9“

Zagrebačka ulica 4, 44400 Glina

Ugostiteljski obrt San Remo

Žrtava domovinskog rata 70, 44400 Glina
tel: +385 44 633 209

Caffe bar „MG“

Vranovinska bb, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 007

Caffe bar „Hacienda“

Ulica lipa bb, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 583

Caffe bar „Matrix“

Opatovina 3, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 161

Caffe bar „Opatovina“

Opatovina 6, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 559

Caffe bar „95“

Školska 5, 44415 Topusko
mob: +385 98 536 018

Pečenjara „Garfield“

Ulica lipa bb, 44415 Topusko
tel: +385 44 885 217

Caffe bar „Florenz“

Trg bana J. Jelačića 14, 44415 Topusko
mob: +385 98 739 568

OSTALA TURISTIČKA PONUDA

Žažina

- **Vrtni centar „Kaktusi – Bešlić“** - 60 godina duga obiteljska tradicija uzgoja kaktusa uvjetovala je da je to danas najveća zbirka u Hrvatskoj; stalna izložba kaktusa i sukulenata „Čudesni svijet biljaka“.

Informacije: Dužica 150, 44272 Lekenik
tel: +385 44 752 273, mob: +385 98 376 973
e-mail: kaktusi-beslic@sk.t-com.hr
www.kaktusi-beslic.hr

Letovanić

- **Etno zbirka Božidar Škofač**

Informacije: Letovanić 150, 44271 Letovanić
tel: +385 44 751 155, mob: +385 91 528 7510

- **OPG Monika Brodaric** – rekreativsko jahanje

Informacije: Letovanić 185B, 44271 Letovanić
mob: +385 91 553 2790

- **OPG Đurđica Kasajić** – jahanje, vožnja kočijom, vožnja čamcem, najam bicikla

Informacije: Letovanić 65, 44271 Letovanić
mob: +385 91 252 5393

- **OPG Mario Kolić**

Informacije: Zagrebačka 110, 44272 Lekenik
mob: +385 98 838 942

Hrastovica

- **Planinarski dom na Hrastovačkoj gori** – rekreativno planinarenje po označenim planinarskim stazama kroz šumoviti krajobraz pitomog kestena do najvišeg vrha Cepeliš na visini od 415 metara.

Informacije: HPD Zrin
mob: +385 91 578 9076 / Kaunarić Vladimir
e-mail: info@hpd-zrin.hr
www.hpd-zrin.hr

Petrinja

- **Capriccia centar** – adrenalinski programi (paintball, streličarstvo, splatmaster, berggo-kart...)

Informacije: Nebojan 30d, 44 250 Petrinja
mob: +385 98 171 7238, mob: +385 95 826 8281
e-mail: capricciacentar@gmail.com

- **Galerija moderne umjetnosti „Krsto Hegedušić“** – spomen-galerija i izložbeni prostor, utemeljena 1987. u znak sjećanja na Krstu Hegedušića, slikara i grafičara te likovnog pedagoga rođenog u Petrinji. Fundus Galerije čine visoko vrijedna umjetnička djela priznatih hrvatskih umjetnika.

Informacije: Strossmayerovo šetalište 1, 44250 Petrinja
tel: +385 44 814 299, mob: +385 98 262 107
e-mail: gkh@hd-petrinja.hr

- **Galerija akademskog slikara Davora Žilića** – obiteljska, izložbeno-prodajna galerija umjetničkih slika, skulptura, rukotvorina i suvenira; ekskluzivni zastupnik akademskog slikara Davora Žilića.

Informacije: Srnakova 22, 44250 Petrinja
tel: +385 44 813 985, mob: +385 98 563 603
e-mail: galerija@zilic.com, www.zilic.com

- **Sporedno zanimanje Stanešić** – radionica tradicionalnog petrinjskog obrta.

Informacije: Ljudevita Gaja 30, 44250 Petrinja
tel: +385 44 816 308,
e-mail: matej.stanesic@sk.t-com.hr

• **Lončarstvo Val**

Informacije: Slavka Kolara 2, 44250 Petrinja
tel: +385 44 816 827
mob: +385 91 234 0060
e-mail: loncarstvo.val@gmail.com
www.loncarstvo.val.com

- **OPG Alen Tišinić** – obiteljsko gospodarstvo prava je atrakcija u selu Taborište nedaleko Petrinje s programima škole u prirodi, zabavnim parkom, malim zoološkim vrtom, smještajem u preuređenoj korabliji i domaćim jelima proizvedenim na imanju.

Informacije: Alen Tišinić
Taborište 87a, 44250 Petrinja
tel: +385 44 861 305, mob: +385 91 528 5258, +385 99 851 4764
e-mail: kontakt@korablja-tisinic.hr
www.korablja-tisinic.hr

Glina

- **„Dangube“ d.o.o.** - na području Grada Gline, u naselju Brestik i lovištu Popov gaj bavi se lovnim turizmom.

Informacije: Dražen Lukač
Frankopanska 61, 44400 Glina
mob: +385 98 460 990

Izdavač:**Turistička zajednica Sisačko-moslavačke županije**

Rimska 28/2, 44000 Sisak
tel: +385 44 540 163
fax: +385 44 540 164
e-mail: info@turizam-smz.hr
www.turizam-smz.hr

Turistička zajednica Grada Petrinje

Trg dr. Franje Tuđmana 4, 44250 Petrinja
tel: +385 44 813 876, +385 44 815 431
fax: +385 44 813 746
e-mail: kontakt@petrinjaturizam.hr
www.petrinjaturizam.hr

Turistička zajednica Općine Lekenik

Zagrebačka 66, 44272 Lekenik
tel/fax: +385 44 743 065
e-mail: kontakt@tzo-lekenik.hr
www.tzo-lekenik.hr

Turistička zajednica Općine Topusko

Trg bana Josipa Jelačića 4, 44415 Topusko
tel/fax: +385 44 885 203
e-mail: tz-opcine-topusko@skt-t.com.hr
www.turizam-topusko.com

Grad Glina

Trg bana Josipa Jelačića 2, 44400 Glina
tel: +385 44 551 600
fax: +385 44 551 639
e-mail: gradonacelnik@grad-glina.hr
www.grad-glina.hr

Za izdavača:

Ingrid Padjen Đurić, Ivanka Držaj,
Božidar Antolec, Marko Butina, Nada Babić,
suradnici i tekstopisci: mr. Đurđa Lipovščak
dr. sc. Ivica Golec
Vladimir Krpan

Fotografija:

Palotay Idea Studio - Igor Palotay,
Arhiva TZO Topusko, TZG Petrinja, TZG Lekenik, Grad Glina

www.turizam-smz.hr

